

urettelser, som en Eier af et Varemærke tror at have lidt; selvfølgelig er der ham forbeholdt Ret til at indanke Sagen for Domstolene. — Der næst vil jeg henlede Opmærksomheden paa § 7, hvor det bestemmes, at Registrator skal tilmelde Bekommende, naar han har havt sit Varemærke i 10 Aar og har for sømt eller, som jeg vil kalde det, glemt at forny Anmeldelsen, at han er udslettet af Registeret. Jeg har tænkt mig, om det ikke kunde være rigtigt og hensigtsmæssigt at paalægge Registrator at gjøre denne Tilmedelse kort Tid, forinden Bekommende skulde udslettes, og f. Ex. et Aar Maaneder forud paaminde ham om, at denne Udslettelse vilde foregaa, hvis han ikke fremkom med en Begjering om Fornyelse af sit Varemærke. Jeg haaber, at dette er en Sag, som ikke vil finde Modstand fra nogen Side. Jeg tror, at min Genstilling er overordentlig praktisk, da jo noget Saadant let kan glemmes, og en Mand paa den Maade uskyldig kan faae sit Varemærke udslettet. — Jeg forbeholder mig senere at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, fordi jeg tror, at der muligvis foruden de af mig nævnte endnu kunde være enkelte Punkter, som i større eller mindre Grad kunde trænge til Rettelse.

Zauber: Jeg skal ikke gaa dybere ind paa Enkeltighederne ved denne Sag. Jeg er ganske enig med det erede Medlem, som nu satte sig, i, at denne Sag bør henvises til Behandling i et Udvalg, og jeg skal derfor navnlig ikke ytre mig om den Hovedforandring, som er flet i Landsstinget, nemlig, at der blev indført en Centralisation paa dette nye Omraade, der indstiftes i vore kommercielle Forhold. Jeg tror i det Hele taget, at det er en heldig Forandring, at der blev indført Centralisation paa dette Omraade, fremfor at det blev overladt til alle de forskjellige Ovrigheder Landet rundt at modtage den Slags Anmeldelser og føre Registerne; men jeg tror, at det vil være rigtigt, at der bliver foretaget en grundigere Undersøgelse om Maaden, hvorpaa dette er gennemført; end der her i Salen kan foregaa ved en 1ste Behandling. Naar jeg saaledes i Principet er enig i de Forandringer, der bleve foretagne i Lovforslaget ved Sagens 2den Behandling i Landsstinget, er jeg derimod mindre enig i den, som blev foretagen ved Sagens 3die Behandling, thi den Forandring, som da blev foretagen, anser jeg for at være af temmelig tvivlsom Værdi. Den gik som bekendt ud paa, at Registrator skal være forpligtet til at afvise en Anmeldelse, naar det samme Varemærke allerede tidligere var anmeldt af en Anden. Det kan medføre temmelig betydelige praktiske Vanstueligheder, navnlig naar man sammenholder denne Bestemmelse med § 15 i det nu oversendte Lovforslag, som gaar ud paa, at den ved nærværende Lov hjemlede Beskyttelse imod uberettiget Brug af et Varemærke, et Navn

eller et Firma, ikke udelukkes derved, at Mærket, Navnet eller Firmaet gjengives med saadanne Forandringer, som kun kunne opdages ved Anvendelse af mere end almindelig Opmærksomhed. Derved bringes Registrator i en temmelig mislig Stilling, idet han da skal udøve et Skjøn over, hvorvidt de mindre Forandringer, der kunde være foretagne i en Andens Varemærke, eller de mindre Afvigelser, der kunde finde Sted mellem det nu anmeldte og det tidligere anmeldte Varemærke, have den Betydning eller ikke den Betydning, at de skulde medføre Afvisning af det senest anmeldte Varemærke. At lægge det over paa Registrator, anser jeg for at være uhenigtsmæssigt, og i alt Fald burde denne Bestemmelse vistnok indskrænkes til, at Registrator kun skulde afvise det, naar netop det samme Varemærke uden nogen som helst Forandring var anmeldt tidligere, men at man overlod Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvorvidt disse mindre Afvigelser kunde have en saadan Betydning, som er forudsat i § 15, eller ikke kunde have den, til Domstolene. — Det jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger med Hensyn til nærværende Lov, kan jeg dog ikke undlade ved denne Leilighed at henlede den erede Regerings Opmærksomhed paa et Forhold, som staar i meget nær Forbindelse dermed. Det er kun den ene Side af Sagen, som her er bleven gjort til Gjenstand for et Lovforslag, nemlig Beskyttelsen lige overfor Konkurrenterne, men der er en anden Side af samme Sag og flere dermed beslægtede Forhold, som vist i lige Grad og efter min Mening i endnu højere Grad udkræve Lovgivningsmagtens Opmærksomhed. Det er Beskyttelsen for Publikum mod de Forskallinger, som fremkomme enten ved Benyttelsen af uagte Varemærker eller overhovedet paa anden Maade; det er en hel Sfære af vor Straffelovgivning, som slet ikke er undergivet nogen tilhørlig Behandling, og for hvilken vor Straffelov enten slet ingen Bestemmelse indeholder eller kun indeholder høist ufuldstændige Bestemmelser. Der er mangfoldige af den Art Uredeligheder, der lige over for Publikum maa betragtes som Bedragerier, endog saa som systematiske Bedragerier, men som straffes med høist ubetydelige Bøder, medens enkelte Forbrydelser, som f. Ex. Tyverier og Bedragerier, der dreie sig om langt mindre Beløb og gaa ud over langt færre Personer, medføre vanærende Tyvstraf. Der findes paa dette Omraade saadanne Modsigelser i Straffelovgivningens Bestemmelser, og der mangler i det Hele taget paa dette Omraade i saa høj Grad Beskyttelse for Publikum, at jeg vilde ønske, at hele denne Side af vor Straffelovgivning maatte blive undergivet en meget gennemgribende Reform.

Suel: Jeg skal ganske tiltræde den erede sidste Talers Bemærkninger om Vareforsallinger. Det er bekendt, at dette Spørgsmaal har spillet